

عاشورا و امام حسین علیه السلام در کلام معصومین

<"xml encoding="UTF-8?">

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم):

ای مردم ، این حسین بن علی است ، او را بشناسید؛ قسم به آن که جانم در دست اوست ، او در بهشت است،
دوستدانش در بهشت‌اند و دوستداران دوستدارانش نیز در بهشت‌اند».

منبع : کتاب چهل حدیث صفحه 12

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم):

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمود: « شهادت حسین (علیه السلام) حرارتی در دلهای مؤمنان افروخته
که تا ابد خاموشی ناپذیر است».

منبع : کتاب چهل حدیث صفحه 14

امام صادق (علیه السلام):

« ای ابوعمار ، درباره حسین بن علی (علیه السلام) شعری برایم بسرای . ابوعمار گوید : شعری سرودم و امام
گریست ؛ به خدا سوگند پی در پی شعر می‌سرودم و آن حضرت می‌گریست ، تا اینکه صدای گریه از اهل خانه نیز
به گوش رسید . سپس به من فرمود : « ای ابوعمار ، کسی که شعری برای حسین (علیه السلام) بسراید و پنجاه
نفر را بگریاند پاداش بهشت خواهد داشت ، کسی که شعری برای حسین (علیه السلام) بسراید و سی نفر را
بگریاند پاداش بهشت خواهد داشت ، کسی که شعری برای حسین (علیه السلام) بسراید و بیست نفر را بگریاند
پاداش بهشت خواهد داشت ، کسی که شعری برای حسین (علیه السلام) بسراید و ده نفر را بگریاند پاداش
بهشت خواهد داشت ، کسی که شعری برای حسین (علیه السلام) بسراید و یک نفر را بگریاند پاداش بهشت
خواهد داشت ، کسی که شعری برای حسین (علیه السلام) بسراید و [خود] بگرید پاداش بهشت خواهد داشت
و کسی که شعری درباره حسین (علیه السلام) بسراید و خود را به گریه درآورد پاداش بهشت خواهد داشت . »

منبع : کتاب چهل حدیث صفحه 16

امام صادق (علیه السلام):

امام صادق (علیه السلام) فرمود: « فاطمه دختر محمد (علیه السلام) نزد زائران قبر فرزندش حسین (علیه السلام) حضور می‌یابد و برای گناهانشان طلب آمرزش می‌کند » .

منبع: کتاب چهل حدیث صفحه 17

امام صادق (علیه السلام):

خدا لعنت کند کشنده حسین (علیه السلام) را ، چه قدر یاد [شهادت] حسین (علیه السلام) زندگی را ناگوار می‌سازد ! من هیچ گاه آب سردی ننوشیدم ، مگر اینکه حسین (علیه السلام) را یاد کردم ؛ و هیچ بنده ای نیست که آب بنوشد و حسین (علیه السلام) را یاد کند و کشنده اش را لعنت فرستد ، مگر اینکه خداوند صد هزار حسنه برایش می‌نویسد ، صد هزار گناه او را پاک می‌سازد ، صد هزار درجه او را بالا می‌برد ، گویی صد هزار بنده را آزاد کرده است و خداوند در روز قیامت او گشاده رو محشور می‌کند » .

منبع: کتاب چهل حدیث صفحه 18 و 19

امام باقر (علیه السلام):

« اگر مردم می‌دانستند که زیارت قبر حسین (علیه السلام) چه فضیلتی دارد ، از شوق جان می‌دادند و از حسرت ، پیکرشان پاره پاره می‌شد » . گفتم : آن چه [فضیلتی] است ؟ فرمود : « کسی که از روی شوق به زیارت او آید ، خداوند هزار حج مقبول ، هزار عمره نیکو ، پاداش هزار شهید از شهدای بدر ، پاداش هزار روزه دار ، ثواب هزار صدقه پذیرفته شده و هزار بنده آزاد کردن با نیت خالص برای خدا را برایش می‌نویسد و در آن سال از هر آفت و بلایی که کمترین آن شیطان است محفوظ می‌دارد و فرشته ای گرانمایه بر او گماشته می‌شود که او را از روبرو ، پشت سر ، سمت راست ، سمت چپ ، بالای سر و پائین پا نگاه می‌دارد . اگر در آن سال بمیرد ، فرشتگان رحمت نزد او حضور می‌یابند و در مراسم غسل و کفن او شرکت می‌کنند و برایش طلب آمرزش می‌نمایند و با استغفار بر او وی را تا قبرش مشایعت می‌کنند . [بعد از اینکه او را در قبر نهادند] قبر به اندازه دیدش برایش گسترده می‌شود ، خداوند او را از فشار قبر و ترس [دو فرشته] منکر و نکیر ایمن می‌دارد و دری به سوی بهشت برایش گشوده می‌شود . [در محشر نیز] نامه اعمالش را به دست راستش می‌دهند و روز قیامت به او نوری می‌بخشند که ما بین شرق و غرب را روشن می‌سازد ، و ندا کننده ای ندا در می‌دهد ، این پاداش کسی است که حسین (علیه السلام) را از روی شوق زیارت کرده است . پس از قیامت کسی باقی نمی‌ماند مگر اینکه آرزو کند که [کاش] از زائران حسین (علیه السلام) می‌بود » .

منبع: کتاب چهل حدیث صفحه 20 و 21

امام حسین (علیه السلام) :

از امام حسین (علیه السلام) روایت شده است که فرمود: « این سخن پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) نزد من راست آمد که فرمود: « برترین کارها پس از نماز شاد کردن دل مؤمن است ، که در آن گناهی نباشد » . زیرا

که من غلامی را دیدم که به سگی غذا می‌داد ؛ از او علت را پرسیدم ، گفت : ای فرزند رسول خدا ، من غمگینم و از شاد کردن آن شادی می‌طلبم ، زیرا که اربابی یهودی دارم که تصمیم به جدایی از او دارم . حسین (علیه السلام) نزد ارباب او آمد و دویست دینار بهای غلام را به یهودی داد . یهودی گفت : به مناسبت قدم رنجه شما غلام را به شما و این بوستان را به او بخشیدم و این پول را هم به شما باز گرداندم . [امام حسین (علیه السلام) فرمود : من هم این پول را به تو بخشیدم . [یهودی] گفت : آن را پذیرفتم و به غلام بخشیدم . حسین (علیه السلام) فرمود : من غلام را آزاد ساختم و همه آنها را به او بخشیدم . زن یهودی گفت : من اسلام آوردم و مهرم را به همسرم بخشیدم . یهودی گفت : من هم مسلمان گشتم و این خانه را به همسرم بخشیدم » .

منبع : کتاب چهل حدیث صفحه 26

امام صادق (علیه السلام):

امام صادق (علیه السلام) فرمود : « روزی رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) در خانه فاطمه (س) بود و حسین (علیه السلام) را در آغوش داشت ، که آن حضرت گریست و به سجده رفت ، سپس فرمود : ای فاطمه ، ای دخت محمد ! بزرگ والامقام [جبرئیل امین] هم اکنون در سرای تو در نیکوترین سیما و آراسته ترین هیئت بر من آشکار شد و مرا گفت : ای محمد ! آیا حسین را دوست داری ؟ گفتم : پروردگارا او نور دیده و گل خوشبوی و میوه دل و پوست میان چشمان من است . پس از آن در حالی که دست بر سر حسین (علیه السلام) نهاده بود گفت : ای محمد ! مبارک باد آن فرزندی که برخوردار از برکات و صلوات و رحمت و [مقام] رضوان من است ، و لعنت و خشم عذاب و خواری و نعمتم شامل کسی است که او را بکشد و به دشمنی و پیکار با او بپردازد . آگاه باش که او سرور شهیدان اولین و آخرین در دنیا و آخرت است . او آقای جوانان اهل بهشت از میان همه مردم است ... » .

منبع : کتاب چهل حدیث صفحه 29

امام باقر (علیه السلام):

امام باقر (علیه السلام) فرمود : « هنگامی که آن مصائب ناگوار بر حسین (علیه السلام) وارد آمد ، بر پیکر وی سیصد و بیست و اندی ضربه نیزه و شمشیر و تیر یافت شد و روایت شده است که همگی این جراحتها از مقابل آن حضرت بوده است ، زیرا که حسین (علیه السلام) هیچ گاه [به دشمن] پشت نمی‌کرد » .

منبع : کتاب چهل حدیث صفحه 31

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم):

حسین از من است و من از حسینم . خداوند دوست می‌دارد هر که حسین را دوست بدارد .

منبع : کتاب چهل حدیث صفحه 32 و 33

امام باقر (علیه السلام):

امام باقر (علیه السلام) فرمود : « پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) در خانه ام سلمه بود، به او فرمود : کسی نزد من نیاید . حسین (علیه السلام) که در آن هنگام کودک بود فرا رسید و ام سلمه نتوانست او را باز دارد ، تا

اینکه نزد پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) آمد . در پی او نیز ام سلمه وارد شد . مشاهده کرد که حسین (علیه السلام) بر سینه پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) نشسته است و آن حضرت چیزی در دست دارد و آن را می‌بوسد . پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمود : ای ام سلمه ، این جبرئیل مرا آگاه می‌سازد که این [پسر] کشته می‌شود و این خاکی است که بر آن کشته می‌گردد ، آن را نزد خود نگاه دار ، هر گاه که به خون تبدیل شد براستی حبیبم [حسین (علیه السلام)] کشته شده است . ام سلمه گفت : ای رسول خدا ، از خدا بخواه که آن را از او دور سازد . فرمود : چنین کردم ، اما خدای صاحب عزت و جلال به من وحی کرد که او مرتبه ای دارد که هیچ یک از آفریدگان به آن دست نمی‌یازد و نیز شیعیانی دارد که درخواست شفاعت می‌کنند و خداوند هم شفاعتشان را می‌پذیرد . [همچنین] مهدی (علیه السلام) از فرزندان اوست . پس خوشا به حال کسی که از دوستان و شیعیان حسین (علیه السلام) باشد ؛ آنان ، به خدا سوگند ، در روز قیامت سعادت‌مند خواهند بود .

منبع : کتاب چهل حدیث صفحه 37 و 38

امام صادق (علیه السلام):

امام صادق (علیه السلام) فرمود : « چون حسین (علیه السلام) زاده شد ، خدای صاحب عزت و جلال جبرئیل را فرمان داد تا با هزار فرشته فرود آید و رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) را از جانب خدای تعالی و جبرئیل تبریک گویند . جبرئیل در هنگام فرود آمدن از یکی از جزائر دریا گذشت که در آن فرشته ای بود به نام فطرس از حاملان [عرش] ؛ خداوند عزیز و شکوهمند او را در پی کاری برانگیخته بود و او در آن تأخیر ورزید [و خداوند به کیفر آن] بالش را شکست و او را در آن جزیره افکند . او تا هنگام ولادت حسین (علیه السلام) هفتصد سال خدا را عبادت کرده بود . [فطرس] ملک به جبرئیل گفت : کجا می‌روی ؟ گفت : خدای عزوجل به محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) نعمتی بخشیده و من برانگیخته شدم تا به او از جانب خدا و خودم تبریک گویم . [فطرس] گفت : مرا هم با خود بردار شاید محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) برایم دعا کند . [جبرئیل] او را با خود برداشت . چون جبرئیل به خدمت پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) رسید و به آن حضرت از جانب خدای عزوجل و خود تبریک گفت ، حال فطرس را هم بیان کرد . پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمود : به او بگو : خود را به این نوزاد بسای و به جایگاه [و مقام] خویش بازگرد . فطرس خود را به حسین (علیه السلام) سایید [و بال و پرش ترمیم یافت] و پرواز کرد . سپس گفت : ای رسول خدا ، آگاه باش که امتت او را خواهند کشت و من به جبران [این احسان] هیچ زائری نیستم که او را زیارت کند ، مگر اینکه زیارتش را به وی برسانم ، هیچ مسلمانی بر او سلام نمی‌کند مگر اینکه سلامش را به وی ابلاغ کنم و هیچ درود فرستنده ای نیست که بر او درود فرستد مگر اینکه درودش را به وی برسانم . با گفتن این سخنان ، فطرس پرواز کرد [و از دیده ها پنهان شد] . « ابن عباس گوید : « این فرشته در بهشت به رهین احسان حسین بن علی (علیه السلام) شناخته می‌شود . »

منبع : کتاب چهل حدیث صفحه 42 و 43 و 44

امام حسین (علیه السلام):

امام حسین (علیه السلام) فرمود : « من به نزد رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) رفتم ، در حالی که ابی

بن کعب در خدمت ایشان بود . پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمود : « آفرین بر تو ای ابا عبدالله ! ای زیور آسمانها و زمینها ! ابی به آن حضرت عرض کرد : چگونه کسی جز شما می‌تواند زیور آسمانها و زمینها باشد ؟ ! فرمود : ای ابی ، سوگند به آن که مرا بحق به پیامبری برانگیخت ، حسین بن علی (علیه السلام) در آسمان عظمت فزونتری دارد تا در زمین ، و در سمت راست عرش خدای عزیز و شکوهمند نوشته شده است . [حسین] چراغ هدایت و کشتی نجات است ، پیشوای نیکی و برکت و شکوه و فخر و علم و تقواست ... » .

منبع : کتاب چهل حدیث صفحه 45 و 46

امام صادق (علیه السلام):

امام صادق (علیه السلام) فرمود: «علی (علیه السلام) به حسین (علیه السلام) فرمود : ای ابا عبدالله (علیه السلام)، تو از پیش اسوه مردم بوده ای . [حسین (علیه السلام)] عرض کرد: فدایت شوم، حال من چگونه است ؟ فرمود : تو دانشی داری که ایشان بدان نادان‌اند و زود است که دانشمند از دانش خود بهره جوید. ای فرزندم، گوش فرادار و بینا باش، قبل از آنکه [واقعه ای] تو را در یابد . قسم به آن که جانم در دست اوست، بنی امیه خون تو را می‌ریزند ، اما نمی‌توانند تو را از آئینت برگردانند و از یاد پروردگارت غافل سازند . حسین (علیه السلام) فرمود : قسم به آن که جانم در دست اوست کافی است . من بدانچه خدا فرود آورده است اقرار کردم و سخن پیامبر خدا را تصدیق می‌کنم و سخن پدرم را دروغ نمی‌شمارم .» .

منبع : کتاب چهل حدیث صفحه 48 و 49

امام صادق(علیه السلام):

همه ساله به زیارت حسین (علیه السلام) بشتابید ، زیرا هر کس شناسای حق [امامت] او باشد و او را انکار نوزد و به زیارت او نائل شود ، پاداشی جز بهشت نخواهد داشت و از روزی گسترده ای برخوردار خواهد شد و خداوند گشایشی سریع در کار او ایجاد خواهد کرد . هر آینه خداوند بر قبر حسین بن علی (علیه السلام) چهار هزار فرشته گماشته است که همگی بر او گریان‌اند و زائر او را تا [رسیدن به] خانواده اش مشایعت می‌کنند ، اگر بیمار شد به عیادت او می‌روند و اگر درگذشت در تشییع جنازه او حضور می‌یابند و برایش طلب آمرزش و رحمت می‌کنند .» .

منبع : کتاب چهل حدیث صفحه 52 و 53

امام رضا (علیه السلام):

امام رضا (علیه السلام) فرمود: «روز [شهادت امام] حسین (علیه السلام) پلک چشمان ما را مجروح و اشکهای ما را جاری ساخت ، عزیز ما را در سرزمین پریشانی و بلاخوار کرد و تا روز پایان [یعنی قیامت] پریشانی و بلا را در ما به یادگار گذاشت . پس گریه کنندگان باید بر همانند حسین (علیه السلام) بگریند، که گریه بر او گناهان بزرگ را فرو می‌ریزد». سپس فرمود: «پدرم با فرا رسیدن ماه محرم خندان دیده نمی‌شد و اندوه و آشفتگی بر او چیره می‌گشت، تا اینکه ده روز از آن بگذرد ، روز دهم [روز عاشورا] روز مصیبت و اندوه و گریه او بود و می‌فرمود : در این روز است که حسین - که درود خدا بر او باد - کشته شد .» .

منبع : کتاب چهل حدیث صفحه 60

امام رضا (علیه السلام):

امام رضا (علیه السلام) در ضمن حدیث به ربان بن شبیب فرمود : « ای پسر شبیب ! اگر برای چیزی گریان شدی ، بر حسین بن علی بن ابی طالب (علیه السلام) اشک ببار ، زیرا او را مانند گوسفند [از پشت] سر از پیکرش جدا ساختند و هجده مرد از خانواده او ، که در زمین بی مانند بودند ، همراه او کشته شدند و برآستی که آسمانهای هفتگانه و زمین ها در قتل او گریستند . چهار هزار فرشته برای یاری او بر زمین فرود آمدند ، اما اجازه نیافتند . و ایشان آشفته و غبار آلود تا قیام قائم (علیه السلام) نزد قبر او هستند [و پس از ظهور] از یاران او هستند و شعارشان خوانخواهی حسین (علیه السلام) است » .

منبع : کتاب چهل حدیث صفحه 61 و 62

امام صادق (علیه السلام):

فرمود : « مصیبت روز کشته شدن حسین (علیه السلام) بس بزرگتر از مصیبت دیگر ایام [سوگواری] است ، و این از آن لحاظ است که خاندان کسا ، که گرامیترین مردم نزد خدایند ، پنج نفر بودند ؛ چون پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) از جمع آنان درگذشت ، امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین (علیه السلام) باقی ماندند و مایه تسلی و آرامش مردم بودند . با درگذشت [شهادت] فاطمه (س) امیر المؤمنین و حسن و حسین (علیه السلام) تسلی بخش مردم به شمار می آمدند . با درگذشت امیر المؤمنین (علیه السلام) حسن و حسین (علیه السلام) ملجأ و مایه آرامش مردم بودند و چون حسن (علیه السلام) درگذشت مردم به حسین (علیه السلام) آرامش می جستند . اما با کشته شدن حسین (علیه السلام) دیگر از اصحاب کسا ، کسی باقی نماند که بدو تسلی جویند و رفتن او برابر با رفتن همه آنان بود ، همان گونه که باقی ماندن او برابر با باقی ماندن تمامی آنان به شمار می آمد . از این رو مصیبت روز [شهادت] او از دیگر ایام مصائب [شهادت خاندان پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم)] بزرگتر است » .

منبع : کتاب چهل حدیث صفحه 64 و 65

امام سجاد (علیه السلام):

امام سجاد (علیه السلام) فرمود : « سخت ترین روزی که بر رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) گذشت ، روز [غزه] احد بود که در آن عمویش حمزه بن عبدالمطلب - که شیر خدا و شیر پیامبرش بود - کشته شد ، و پس از آن ، روز [جنگ] موته بود که در آن پسر عمویش جعفر بن ابی طالب کشته شد . سپس فرمود : اما هیچ روزی همانند روز حسین (علیه السلام) نیست ، که سی هزار مرد [جنگاور] بر او روی آوردند و می پنداشتند که از این امت هستند و همگی آنان با ریختن خون او به خدای عزوجل تقرب می جستند ، در حالی که او خدا را به یاد آنان می آورد ، اما آنان پند پذیر نبودند تا اینکه او را به ظلم و ستم و دشمنی کشتند » .

منبع : کتاب چهل حدیث صفحه 68 و 69

امام صادق (علیه السلام):

امام صادق (علیه السلام) از آباء گرامی خود از امام حسین (علیه السلام) نقل می‌کند که فرمود: « من کشته گریه ام . هیچ مؤمنی مرا یاد نمی‌کند ، مگر اینکه گریان می‌شود » .

منبع : کتاب چهل حدیث صفحه 70

امام صادق (علیه السلام):

امام صادق (علیه السلام) فرمود: « هر گونه گریه و بی تابی برای بنده در هر جا که بی تابی کند مکروه و ناپسند است ، مگر گریه بر حسین بن علی (علیه السلام) که پاداش و ثواب دارد » .

منبع : کتاب چهل حدیث صفحه 71

امام باقر (علیه السلام) :

امام باقر (علیه السلام) فرمود: « چون حسین (علیه السلام) بر رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) وارد شد ، او را به سوی خود می‌کشید [و به بازی می‌گرفت] و به امیر المؤمنین می‌فرمود که او را بگیرد و سپس [پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم)] بر او می‌افتاد و او را می‌بوسید و می‌گریست . [امام حسین (علیه السلام)] می‌گفت : پدر جان ! چرا می‌گریی ؟ می‌فرمود : پسر ! جای شمشیرها را که بر پیکر تو وارد می‌شوند می‌بوسم و می‌گیرم . فرمود: پدرجان! مگر من کشته می‌شوم؟ فرمود: آری به خدا ، پدر و برادرت و تو [کشته می‌شوید] . [امام حسین (علیه السلام)] فرمود : پدر جان ! آیا قتلگاههای ما پراکنده خواهد بود ؟ فرمود : آری پسر . [امام حسین (علیه السلام) عرض کرد] : چه کسی از امت ما را زیارت می‌کند ؟ فرمود : مرا و پدر و برادرت و تو را جز صدیقان از امتم زیارت نمی‌کنند » .

منبع : کتاب چهل حدیث صفحه 71

امام صادق (علیه السلام):

امام صادق (علیه السلام) فرمود: « چون قصد زیارت حسین (علیه السلام) را کردی ، در حالی که پریشان ، غمناک ، مصیبت دیده ، ژولیده ، غم آلود ، گرسنه و تشنه ای او را زیارت کن ، زیرا حسین (علیه السلام) در حالی کشته شد که غمگین ، مصیبت دیده ، ژولیده ، غم آلود ، گرسنه و تشنه بود . از او حوائج را بخواه و بازگرد . و آن [کربلا] را وطن خود قرار مده » .

منبع : کتاب چهل حدیث صفحه 74

امام صادق (علیه السلام):

مردی از اهل طوس به امام صادق (علیه السلام) گفت : ای فرزند رسول خدا ، کسیکه قبر ابا عبدالله الحسین (علیه السلام) را زیارت کند و بداند که او امامی است که از جانب خدای عزوجل پیرویش بر بندگان واجب است ، چه [پاداشی] خواهد داشت ؟ امام صادق (علیه السلام) فرمود : خداوند گناهان گذشته و آینده اش را می‌آمرزد و

شفاعتش را درباره هفتاد هزار گنهکار می‌پذیرد ، و نزد قبر او [ابا عبدالله الحسین (علیه السلام)] هر حاجتی که از خدای عزوجل بخواهد ، خداوند حاجتش را برآورد - تا پایان حدیث « .

منبع : کتاب چهل حدیث صفحه 85 و 86

امام صادق (علیه السلام) :

امام صادق (علیه السلام) فرمود : سوره فجر را در نمازهای واجب و مستحب خود بخوانید زیرا این سوره امام حسین (علیه السلام) است و به آن دل ببندید . خدا شما را رحمت کند و بیامرزد . ابواسامه که در مجلس حاضر بود ، پرسید : چرا این سوره مخصوص امام حسین (علیه السلام) است ؟ امام فرمود : آیا نمی‌شنوی سخن حق را که می‌فرماید : ای نفس مطمئن ، مقصود امام حسین (علیه السلام) است زیرا او است که نفس مطمئن است و از خدا راضی و خدا از او راضی است و اصحاب او از آل محمد از خداوند روز قیامت راضی هستند و او از آنان راضی است . این سوره درباره امام حسین (علیه السلام) و شیعیان و شیعه آل محمد خصوصاً وارد شده است هر که بر آن سوره مداومت کند ، همراه با امام حسین (علیه السلام) و درجه اش در بهشت است و همانا خداوند غالب و حکیم است .

منبع : کتاب پیام عاشورا صفحه 56

امام صادق (علیه السلام):

امام صادق (علیه السلام) فرمود : برترین تربت زمین ، تربت سید الشهداء است . سجده بر آن حجابهای هفتگانه را کنار می‌زند .

منبع : کتاب پیام عاشورا صفحه 61

امام صادق (علیه السلام):

امام (علیه السلام) به مسمع فرمود : آیا متذکر می‌شوی با حسین چه کردند ؟ عرض کرد آری ، فرمود : آیا جزع و گریه می‌کنی ؟ گفت: آری ، به خدا سوگند گریه می‌کنم و آثار غم و اندوه در صورتم ظاهر می‌شود . حضرت فرمود : « خدای اشک چشمت را رحمت کند . آگاه باش که تو از آن اشخاص هستی که از اهل جزع برای ما شمرده می‌شوند ، به شادی ما شاد و به حزن ما محزون و اندوهناک می‌گردند . آگاه باش که بزودی هنگام مرگ ، پدرانم را بر بالین خود حاضر می‌بینی ، در حالی که به تو توجه کرده و ملک الموت را درباره تو بشارت می‌دهند ، و خواهی دید که ملک الموت در آن هنگام از هر مادر مهربان به فرزندش ، مهربانتر است « . سپس فرمود : « کسی که بر ما اهل بیت به خاطر رحمت و مصائب وارده بر ما گریه کند ، رحمت خدا شامل او می‌شود قبل از اینکه اشکی از چشمش خارج گردد ؛ پس زمانی که اشک چشمش بر صورت جاری شود اگر قطره ای از آن در جهنم بریزد ، حرارت آن را خاموش کند ، و هیچ چشمی نیست که گریه کند بر ما مگر آنکه با نظر کردن به کوثر و سیراب شدن با دوستان ، خوشوقت می‌گردد « .

منبع : کتاب پیام عاشورا صفحه 65 و 66

امام صادق (علیه السلام):

امام صادق (علیه السلام) فرمود : تربت امام حسین (علیه السلام) شفای هر بیماری است .

منبع : کتاب پیام عاشورا صفحه 61

امام رضا (علیه السلام):

امام رضا (علیه السلام) فرمود : هر کس که عاشورا ، روز مصیبت و اندوه و گریه اش باشد ؛ خداوند ، روز قیامت را برای او روز شادی و سرور قرار می‌دهد .

منبع : کتاب پیام عاشورا صفحه 72

امام رضا (علیه السلام) :

امام رضا (علیه السلام) فرمود : براستی محرم ماهی است که مردمان عهد جاهلیت جنگ و خونریزی را در آن حرام می‌شمردند لیکن خونهای ما را در این ماه حلال شمردند ، و حرمت ما را شکستند و فرزندان و زنان را به اسارت کشیدند و آتش در خیمه های ما افروختند و آنچه در آنها زاد و توشه داشتیم به یغما بردند و حرمت رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) را در امر ما نگاه نداشتند .

منبع : کتاب پیام عاشورا صفحه 74

امام رضا (علیه السلام) :

امام رضا (علیه السلام) فرمودند : کسی که در روز عاشورا دست از کسب و کار بکشد ؛ خداوند ، حوائج دنیا و آخرت وی را برآورد و کسی که روز عاشورا در ماتم و عزا بسر ببرد ؛ خداوند متعال روز قیامت را روز شادی و سرور قرار دهد و با دیدار ما ، در بهشت ، چشم او را روشن گرداند (و افزود) کسی که روز عاشورا را روز برکت بنامد و بعنوان عیدی چیزی را به منزل ببرد خدا آن را بر او مبارک نگرداند و در قیامت با یزید و عبیدالله و عمر سعد محشور شود و در اسفل السافلین در جهنم درافتد .

منبع : کتاب پیام عاشورا صفحه 74

امام باقر (علیه السلام) :

امام باقر (علیه السلام) فرمودند : بر مؤمنان لازم است روز عاشورا را در ماتم بسر برند و به یکدیگر که رسیدند ، بگویند : اعظم الله اجورنا و اجورکم بمصابنا بالحسین و جعلنا و ایاکم من الطالبین بثاره مع ولیه المهدی من آل محمد .

منبع : کتاب پیام عاشورا صفحه 75

امام صادق (علیه السلام):

امام صادق (علیه السلام) به جعفر بن عفان فرمودند : هیچ کس نیست که درباره حسین (علیه السلام) شعری بسراید و بگرید و با آن بگریاند مگر آن که خداوند ، بهشت را بر او واجب می‌کند و او را می‌آمرزد

منبع : کتاب پیام عاشورا صفحه 78

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم):

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمود : درود خدا بر گریه کنندگان و عزاداران حسین (علیه السلام) و نیز

بر کسانی که بر دشمنان حسین لعن و نفرین می‌فرستند و نیز درود خدا بر آنان که دل آنان مملو از خشم و کینه نسبت به قاتل حسین (علیه السلام) است ، کسی که به قتل حسین (علیه السلام) راضی باشد ؛ در قتل او شریک است .

منبع : کتاب پیام عاشورا صفحه 83

امام رضا (علیه السلام):

امام رضا (علیه السلام) فرمودند : کسی که مصیبت ما را به یاد آورد و بر مظلومیت ما گریه کند در قیامت با ما هم درجه خواهد بود و کسی که از مصائب ما پیش او بازگو کنند و او بگیرد و یا دیگران را بگیراند در روزی که همه دیدگان گریانند ، نمی‌گیرد و کسی که در مجلسی و محفلی شرکت جوید که در آن امر ما احیاء گردد در روزی که همه قوب به نوعی می‌میرند قلب او نمی‌میرد . (محزون و افسرده نیست) .

منبع : کتاب پیام عاشورا صفحه 84

امام صادق (علیه السلام) :

امام صادق (علیه السلام) فرمود : علی بن الحسین بر پدرش حسین بن علی (علیه السلام) بیست سال گریست هیچ طعامی در برابر او نمی‌نهادند مگر آنکه می‌گریست تا آنجا که یکی از خادمان او گفت فدایت شوم ، ای فرزند رسول خدا ، من می‌ترسم شما با این وضع از بین بروید . فرمود : حزن و غم بی پایان خود را نزد خدا شکوه می‌کنم و از خدا می‌دانم آنچه را که نمی‌دانید من هیچگاه قتلگاه فرزندان فاطمه را به یاد نمی‌آورم مگر آنکه گریه راه گلویم را می‌گیرد .

منبع : کتاب پیام عاشورا صفحه 95

امام صادق (علیه السلام) :

امام صادق (علیه السلام) شنیدیم که فرمود : پس از آنکه ابا عبدالله حسین بن علی (علیه السلام) رخت از این جهان بربست ، آسمانها و زمینهای هفتگانه و ساکنان درون آنها و ساکنان میان آنها و هر که بر آنها می‌جنبد بر او گریستند بهشت بر او گریست ، دوزخ بر او گریست ، هر چه پروردگار ما آفرید و آنچه دیده می‌شود و دیده نمی‌شود ، بر او گریستند .

منبع : کتاب پیام عاشورا صفحه 101

امام سجاد (علیه السلام) :

امام سجاد (علیه السلام) فرمودند : هر قومی که دیگانش به خاطر کشته شدن حسین (علیه السلام) پر از اشک گردد به گونه ای که به صورتش روان شود خداوند غرفه هایی از بهشت را برای او اختصاص دهد ، که صدها سال در آن سکونت کند و چشمان هر مؤمنی که به خاطر آزارهائی که از ناحیه دشمن در دنیا به ما رسید . اشک آلود شود و اشکش به گونه هایش سرازیر گردد . خداوند او را در منزل صدق (جایگاه رفیع بهشت) ساکن کند.

منبع : کتاب پیام عاشورا صفحه 102

امام صادق (علیه السلام) :

امام صادق (علیه السلام) فرمودند : حسین (علیه السلام) فرمود من کشته گریه ام که مرا در پریشانی کشتند و

سزاوار است بر من که هیچ فرد پریشانی نزد من نیاید مگر آنکه خداوند او را با دل شاد به سوی خانواده اش بازگرداند .

منبع : کتاب پیام عاشورا صفحه 107

امام صادق (علیه السلام) :

امام صادق (علیه السلام) فرمودند : هر که قبر حسین بن علی (علیه السلام) را در روز عاشورا زیارت نماید و عارف به حق او باشد ، همانند کسی است که خداوند را در عرش او زیارت نموده باشد .

منبع : کتاب پیام عاشورا صفحه 115

امام کاظم (علیه السلام) :

امام کاظم (علیه السلام) فرمودند : هر که حسین (علیه السلام) را با شناخت به حق او زیارت کند . خداوند گناهان گذشته و آینده اش را می‌آمرزد .

منبع : کتاب پیام عاشورا صفحه 116

رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) :

در کانون دلهای مؤمنان معرفتی ویژه نسبت به امام حسین (علیه السلام) وجود دارد .

منبع : کتاب پیام عاشورا صفحه 25

رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) :

امام حسین (علیه السلام) چراغ هدایت و کشتی نجات است .

منبع : کتاب پیام عاشورا صفحه 25

رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) :

برای شهادت حسین (علیه السلام) حرارت و گرمایی در دلهای مؤمنان است که هرگز سرد و خاموش نمی‌شود.

منبع : کتاب پیام عاشورا صفحه 26

رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) :

حسین از من است و من از حسین. خداوند هر که حسین را دوست بدارد، دوست می‌دارد. حسین نوه‌ای از نواده‌های پیامبران است.

منبع : کتاب پیام عاشورا صفحه 26

امام هادی (علیه السلام) :

آرامگاه پاک امام حسین (علیه السلام) از روزی که حضرت در آن دفن شد باغی از باغ های بهشت بوده است .

منبع : المحجۃ البیضاء ، ج4، ص65

موسی بن جعفر (علیه السلام) :

هر که زیارت قبر امام حسین (علیه السلام) کند در حالی که حق آن حضرت را بشناسد خدا گناهان گذشته و آینده اش را می‌آمرزد.

منبع : الحجه البيضاء ، ج 4، ص 45

امام صادق (علیه السلام) :

آرامگاه مقدس امام حسین (علیه السلام) کانالی از کانالهای بهشت است.

منبع : الحجه البيضاء ، ج 4، ص 45

امام صادق (علیه السلام) :

در خاک قبر امام حسین (علیه السلام) شفای هر دردی است و آن دارو است .

منبع : الحجه البيضاء ، ج 4، ص 45

امام صادق (علیه السلام) :

میان قبر پاک امام حسین (علیه السلام) تا آسمان هفتم محل رفت و آمد فرشتگان است .

منبع : الحجه البيضاء ، ج 4، ص 46

امام صادق (علیه السلام) :

همانا زیارت کننده امام حسین بن علی (علیه السلام) زیارت کننده رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) است .

منبع : بحار ، 98 ص 76

امام صادق (علیه السلام) :

اگر بیماری از اهل ایمان حق و حرمت و ولایت حضرت امام حسین (علیه السلام) را بشناسد و به اندازه سر

سوزنی از خاک پاکش استشفای نماید ، دوا و شفایش خواهد شد .

منبع : بحار ، ج 98 ، ص 125

امام صادق (علیه السلام) :

کام کودکان نوزاد خود را با تربت حضرت امام حسین (علیه السلام) بگیرید زیرا که آن امان هر درد و بیماری است .

منبع : بحار ، ج 98 ، ص 124

امام صادق (علیه السلام):

هر که را علت و بیماری در رسد و به خاک پاک قبر مطهر امام حسین (علیه السلام) مداوا کند خداوند وی را از

آن علت شفا دهد ، مگر آنکه بیماری او علت مرگ باشد .

منبع : بحار ، ج 98 ، ص 124

رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) :

درباره تربت حضرت امام حسین (علیه السلام) چنین فرموده است : خوشا به حال تو ای خاک ! و خوشا به حال

آن کس که در تو شهید می‌شود .

منبع : بحار ، ج 44 ، ص 228

رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم) :

هر که دوست دارد به سرور و آقای بهشتیان بنگرد به حسین بن علی علیهما السلام نگاه کند .

منبع : آثار الصادقین ، ج 3 ، ص 424

ابی عبدالله (علیه السلام) :

هر بی تابى و گریه ای مکروه و ناپسند است جر بی تابى و گریه بر حسین علیه السلام .

منبع : بحار ، ج 44 ، ص 280

حسین بن علی (علیه السلام) :

چشمان هیچ بنده ای بر ما اشک نریزد یا چشمانش بخاطر (مصائب ما) نگرید مگر این که خداوند سالها او را در بهشت جای دهد .

منبع : بحار ، ج 44 ، ص 279

ابی عبدالله (علیه السلام) :

هر کس ما را یاد کند و یا در نزد او یادآوری شویم و از چشمانش به اندازه بال مگسى اشک فرو غلطد خداوند گناهانش را ببخشد ، و اگر چه گناهانش به اندازه کف دریاها باشد .

منبع : بحار ، ج 44 ، ص 278

ابی جعفر (علیه السلام) :

هر مؤمنى که چشمش برای شهادت حسین (علیه السلام) اشکی بریزد و آن اشک بر صورتش جاری شود خداوند او را در اطاقهای بهشتی جای دهد که در آن سکوت نماید .

منبع : بحار ، ج 44 ، ص 285

ابی عبدالله (علیه السلام) :

ما (با مصائب و رنجها) نزد هر کس یاد شویم و از چشمهایش اشکی ریزد خداوند صورتش را بر آتش جهنم حرام فرماید .

منبع : بحار ، ج 44 ، ص 285

ابی عبدالله (علیه السلام) :

امیر المؤمنین (علیه السلام) نگاهی بر حسین (علیه السلام) کرده، فرمود: ای اشک و گریه اهل ایمان (ای سرمشق و عبرت ایمانیان) عرض کرد : پدر جان ! من ؟ فرمود : بلی پسر من .

منبع : بحار ، ج 44 ، ص 280

ابو عبدالله (علیه السلام) :

حسین (علیه السلام) (و مصائب جانگداز او موجب) گریه مؤمنین است .

منبع : بحار ، ج 44 ، ص 280

امام حسین (علیه السلام) :

امام حسین (علیه السلام) فرمود : من برای عبرت و پند دیگران شهید می‌شوم .

منبع : بحار ، ج 44 ، ص 280

ابو عبدالله (علیه السلام) :

کربلاء از خاک بیت المقدس است .

منبع : کامل الزیارات ، ص 269 ، باب 88 ، ج 7

ابی جعفر (علیه السلام) :

آدمیان و پریان و پرندگان آسمان و وحوش بیابان بر حسین بن علی علیهما السلام گریستند و از چشمانشان اشک روان گردید .

منبع : بحار ، ج 45 ، ص 250

ابی عبد الله (علیه السلام) :

آسمان جز بر حسین بن علی و یحیی بن زکریا علیهما السلام نگریسته است .

منبع : بحار ، ج 45 ، ص 211

ابو عبدالله (علیه السلام) :

سرزمین کربلا و آب فرات اولین زمین و نخستین آبی بودند که خداوند متعال به آنها قداست و شرافت بخشید.

منبع : بحار الانوار ، ج 98 ، ص 109

ابو عبدالله (علیه السلام) :

به راستی که خدا کربلا را حرم امن و با برکت قرار داد پیش از آنکه مکه را حرم قرار دهد .

منبع : کامل الزیارات ، ص 267

امام رضا (علیه السلام) :

ای دعبل ! برای حسین بن علی علیه السلام مرثیه بگو ، چرا که تا زنده ای تو یاور و ستایشگر مایی ، پس تا می‌توانی ، ازیاری ما کوتاهی مکن .

منبع : جامع احادیث الشیعه ، ج 12 ، ص 567

امام صادق (علیه السلام) :

امام زین العابدین (علیه السلام) بیست سال (به یاد عاشورا) گریست و هرگز طعامی پیش روی او نمی‌گذاشتند مگر اینکه گریه می‌کرد .

منبع : بحار الانوار ، ج 46 ، ص 108

امام صادق (علیه السلام) :

نزد هر کس که از ما (و مظلومیت ما) یاد شود و چشمانش پر از اشک شود ، خداوند چهره اش را بر آتش دوزخ حرام می‌کند .

منبع : بحار الانوار ، ج 44 ، ص 285

امام صادق (علیه السلام) :

برترین تربت زمین ، تربت سید الشهداء است .

منبع : جواهر الکلام ، ج 8 ، ص 437

ابی جعفر (علیه السلام) :

چهار هزار ملک ، آشفته و غم آلود تا روز قیامت بر او می‌گیرند .

منبع : کامل الزیارات ، ص 113

ابی جعفر (علیه السلام) :

انس و جن و پرندگان و وحوش (حیوانات خشکی) بر حسین بن علی (علیه السلام) گریستند به حدی که اشک از چشمانشان جاری گشت .

منبع : کامل الزیارات ، ص 100

امام صادق (علیه السلام) :

کربلا را زیارت کنید و این کار را ادامه دهید ، چرا که کربلا بهترین فرزندان پیامبر را در آغوش خویش گرفته است .

منبع : کامل الزیارات ، ص 269

ابی عبدالله (علیه السلام) :

آسمان یک سال بعد از شهادت حسین (علیه السلام) و یحیی بن زکریا سرخ گشت ، و این گریه اش بود .

منبع : کامل الزیارات ، ص 129

ابی عبدالله الصادق (علیه السلام) :

پس از کشته شدن حسین بن علی (علیه السلام) ، چهل روز از آسمان خاک سرخ بارید .

منبع : کامل الزیارات ، ص 130

ابوعبدالله (علیه السلام) :

حسین (علیه السلام) را زیارت کنید و به او جفا روا مدارید ، زیرا که او سرور جوانان بهشت از میان خلایق و سید شهیدان است .

منبع : کامل الزیارات ، ص 181

ابی جعفر (علیه السلام) :

هر مؤمنی که در سوگ حسین (علیه السلام) اشک از دیده ریزد ، به حدی که بر گونه اش جاری گردد ، خداوند او را سالیان سال در غرفه های بهشت مسکن می‌دهد .

منبع : کامل الزیارات ، ص 165

امام صادق (علیه السلام) :

کسی که (در عزای حسین) بگرید یا دیگری را بگریاند و یا آنکه خود را به حالت اندوه عزا درآورد بهشت بر او واجب است.

منبع : جلاء العیون ، ص 463